USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. 7. 2025 **odvolání obžalovaného Lukáše V.,** narozeného xxx, proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 13. 2. 2025, č. j.: 6 T 23/2022-1208, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno c) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného Lukáše V. napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Podle § 259 odstavec 1 trestního řádu se věc **vrací** soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem ze dne 13. 2. 2025, čj. 6 T 23/2022-1208, byl obžalovaný Lukáš V. uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku a přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, za které byl odsouzen podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců. Podle § 84, § 85 odstavec 1 trestního zákoníku, za použití § 81 odstavec 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let za současného vyslovení dohledu podle § 49 odstavec 1 trestního zákoníku v rozsahu ustanovení § 50 trestního zákoníku.
2. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně částku 2 641 Kč. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy v penězích poškozené Lence T. částku 243 482,50 Kč. Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu byla poškozená Lenka T. odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal obžalovaný Lukáš V. v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil do všech jeho výroků, a které velmi odůvodnil prostřednictvím své obhájkyně Mgr. Moniky Janouškové. Obžalovaný, ve stručnosti vyjádřeno, v podaném odvolání vytýčil několik okruhů, v rámci nichž velmi podrobně polemizuje se závěry a hodnocením okresního soudu, a poukazuje na řadu otázek, které z jeho pohledu okresní soud hodnotil chybně, neboť své skutkové závěry opírá o pouhé „domněnky“, ničím nepodloženou „obhajobu“ poškozené, upřednostňování skutečností v její prospěch a bagatelizování či ignorování skutečností svědčících v jeho prospěch (zejm. svědecké výpovědi, znalecký posudek vypracovaný soudním znalcem doc. Ing. Zdeňkem Horákem, Ph.D., z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, znalecký posudek soudní znalkyně Mgr. et Mgr. Jany Telcové, z odvětví psychologie, vyšetření klinického psychologa a psychoterapeuta PhDr. Davida Ungera, a další). Pokud jde o svědecké výpovědi, poukazuje, že bylo prokázáno, že si poškozená v době soužití s

ním na nic nestěžovala, žádné znaky fyzického či psychického týrání nevykazovala, byla prokázána absence jakékoli agresivity z jeho strany vůči ženám. Byly prokázány pouze jejich vzájemné hádky a vzájemné slovní ataky, jež nezpochybňuje ani on. Pokud pak svědci hovořili o určitém agresivním jednání, pak hovořili pouze o skutečnostech z doslechu od poškozené, navíc až po ukončení jeho partnerského vztahu s ní. Byla prokázána dlouhodobá neochota ze strany poškozené ukončit vztah s ním a vystěhovat se ze společné domácnosti v jeho výlučném vlastnictví, kdy byl navíc nucen poškozené zaplatit finanční prostředky a darovat motorové vozidlo. Poukazuje, že se okresní soud nevypořádal se závěry znaleckého posudku doc. Ing. Zdeňka Horáka, Ph.D., z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistika, specializace forenzní biomechanika (část V. odvolání), jímž došlo k jednoznačnému vyvrácení původu zranění poškozené dle jí tvrzeného skutkového, což obžalovaný velmi podrobně rozebírá na stranách 5 – 8 podaného odvolání (úder do zad florbalovou hokejkou, vytržení chomáče vlasů z temene hlavy poškozené, zhmoždění hlavy, zad a levého ramene). Je v něm poukazováno na vykonstruované jednání poškozené zachycené na videozáznamech spočívající v jejím naříkání, a to včetně prudkých pohybů těla v době absentujícího fyzického kontaktu s ním, a upozorňováno na nestandardní manipulaci poškozené s mobilním telefonem v takto krajně stresové situaci a její lživé tvrzení o odtržení sprchovací hadice a stříkání vody. Soud prvního stupně dospěl ke zcela chybnému závěru o „nezpůsobilosti“ tohoto soudního znalce k podání znaleckého posudku a irelevantnosti jeho závěrů pro účely trestního řízení. Obžalovaný zde poukazuje na odkaz okresního soudu na z jeho pohledu zcela nepřiléhavé rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 1283/2020, což rovněž detailněji rozebírá. V části VI. podaného odvolání obžalovaný nesouhlasí s hodnocením okresního soudu stran zprávy z vyšetření klinického psychologa a psychoterapeuta PhDr. Davida Ungera, jak v odvolání rovněž podrobně rozebírá (strana 8 a 9), a to i v návaznosti na závěry znalkyně Mgr. Bondy, která podle něj předvedla katastrofální znaleckou činnost při vyhotovování znaleckého posudku, i při svém následném výslechu. Pokud jde o hodnocení výpovědi svědků, pak obžalovaný opakovaně zdůrazňuje, že toto je ze strany okresního soudu jednostranné v jeho neprospěch, přičemž velmi detailně rozebírá závěry zejm. stran svědecké výpovědi Karla Š., jenž rovněž čelil agresivnímu a manipulativnímu chování ze strany poškozené. Zdůrazňuje nevěrohodnost řady výpovědí svědků, jež vypovídají ve prospěch poškozené, a poukazuje nejen na její drogovou minulost, resp. současnost, ale i na drogové zkušenosti těchto svědků poškozené a jejich drogovou trestnou činnost (např. Radim L.). V těchto souvislostech obžalovaný poukázal také na skutečnost, že jeho syn O. byl pozitivně testován na metamfetamin a amfetamin, což vedlo z podnětu jeho návrhu na nařízení předběžného opatření ke svěření nezl. O. do jeho péče, a k podání trestního oznámení na poškozenou (vedeno u Policie ČR, KŘ PČR MSK, územní odboru Frýdek – Místek, OOK, KRPT-139707/TČ-2021-070773-0340). Obžalovaný poukázal na chování poškozené, jež se i na žádost OSPOD odmítala podrobit testu na přítomnost návykových látek, a byť následně doložila negativní výsledky testů na jejich přítomnost, test byl realizován poté, co si ostříhala vlasy a nechala si je prodloužit pravými vlasy. Ve spise je doložen rovněž zvukový záznam Jana T., nevlastního bratra poškozené, jež svědčí rovněž o její závislosti na návykových látkách. Jan T. byl navíc ze strany poškozené ovlivňován k podání nepravdivé svědecké výpovědi pro účely trestního řízení. Za naprosto absurdní (část IX. odvolání) obžalovaný označuje svědecké výpovědi Adama Č., Romana P. a Jana B., ve vztahu k čemuž rovněž doložil zvukovou nahrávku o tom, že poškozená navádí Adama Č. k podání lživého čestného prohlášení, a také komunikaci přes aplikaci WA, jenž výpovědi v tomto ohledu dokresluje. V části X. odvolání obžalovaný zejm. zdůraznil, že poškozená představuje pro jejich syna ohrožení jeho zdravého vývoje, dlouhodobě nespolupracuje s orgány sociálně právní ochrany dětí, dětskou lékařkou, během hlavního líčení vystřídala mnoho partnerů, přičemž aktuálně je vedeno trestní řízení ve vztahu k jejímu bývalému příteli, jenž je podezřelý z pohlavního zneužívání nezletilého O. Pokud soud prvního stupně vyhodnotil jako nadbytečné negativní hodnocení bývalého zaměstnavatele poškozené, chyboval, když i tímto je jasně doložena osobnost poškozené, která i svému zaměstnavateli podávala lživé informace. Její

osobnost dokresluje také již zmíněná nahrávka Jana T., z níž plyne, že je poškozená konzumentkou drog. Poškozená navíc byla v minulosti pravomocně odsouzena za trestný čin úvěrového podvodu spočívající v jednání pachatele, který „při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí.“ Obžalovaný dále v podaném odvolání přesně označuje a prezentuje části výpovědi svědků, jež hovoří v jeho prospěch (strana 16 a 17), a to Hany V., Pavla B., Andrey V., Pavla K., Kateřiny H., Světlany Š. Dospěl k přesvědčení, že okresní soud jasně pochybil i ve vztahu k závěrům o osobnosti poškozené, kdy z provedených důkazů zcela jednoznačně vyplývá, že je osobou nevěrohodnou, pocházející z „asociálních“ poměrů a má tendenci podávat lživá tvrzení. Pokud jde o jeho údajný alkoholismus (zejm. část XII. odvolání), pak závěry soudu, i znaleckého posudku, MUDr. Hosáka, jsou v rozporu se svědeckými výpověďmi, listinnými důkazy, znaleckým posudkem Mgr. et Mgr. Jany Telcové a také jeho psychologickým vyšetřením ze strany PhDr. Davida Ungera, klinického psychologa. Soud prvního stupně zde nepřípustně vychází z vlastního neodborného posouzení jeho osoby v průběhu hlavního líčení. On sám nikdy netvrdil, že by byl abstinent, nicméně argumentace okresního soudu ústí v to, že osoby užívající opakovaně při společenských příležitostech alkoholické nápoje a příležitostně mající větší množství alkoholu, jak bylo prokázáno ve vztahu k němu, jsou osobami závislými na alkoholu. Prof. MUDr. Hosák pak ve svých závěrech vycházel ze starých lékařských zpráv MUDr. Poljaka z roku 2011 a 2014. Ve věci byla provedena řada důkazů, z nichž zcela jednoznačně vyplynulo, že rozhodně není osobou závislou na návykových látkách s nutností absolvovat léčbu, přičemž soud prvního stupně tyto důkazy zcela opomenul, neprovedl, případně je považoval za nevěrohodné bez jakéhokoli bližšího odůvodnění. Zde obžalovaný poukázal konkrétně na části výpovědí svědků, a to Dominiky K., Jany Z., Rostislava D., Andrey V., Rostislava L., Miroslava Ch., Pavla K., Kateřiny H., Světlany Š. a Petra D. (strana 20–21 odvolání). Rovněž obhajobou předložené listinné důkazy (strana 21 a 22 odvolání), a to potvrzení Mateřské školy xxx, potvrzení jeho zaměstnavatele - xxx, jeho výpis z bodového hodnocení řidiče, jeho krevní testy, vyjádření MUDr. Mileny B., usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 19.7.2021, č.j. 0 P 112/2020-247, na základě kterého byl předběžným opatřením nezletilý O. svěřen do jeho péče, znalecký posudek od Mgr. et Mgr. Jany Telcové a také psychologické vyšetření ze strany PhDr. Davida Ungera, jeho závislost na alkoholu jednoznačně vyvracejí. V části XIII. pak obžalovaný zásadně nesouhlasí s hodnocením předložených znaleckých posudků k jeho osobě, a to posudků Mgr. et Mgr. Jany Telcové a Mgr. Bondy, která jako soudní znalkyně předvedla katastrofální znaleckou činnost při vyhotovování znaleckého posudku i při svém výslechu, a ani se v rámci plánované konfrontace soudních znalců k jednání soudu bez řádné omluvy nedostavila. Zde okresní soud vycházel z toho, že Mgr. Bondy je odborně velice uznávanou znalkyní, která zpracovává mnohokrát větší počet znaleckých posudků ročně, než Mgr. et Mgr. Telcová, která navíc není znalkyni z odvětví klinické psychologie, a z toho, že závěry Mgr. Bondy jsou úzce provázané a souladné se závěry MUDr. Hosáka, a to jak, co se týká osoby obžalovaného, tak i poškozené. I zde okresní soud postupoval tak, aby vše zapadlo do konceptu o jeho vině. V případě soudní znalkyně Mgr. et Mgr. Jany Telcové si pak soud prvního stupně osobuje odbornost soudního znalce či psychologa, která mu pochopitelně nenáleží, a z tohoto zmatečně činí argumentaci, která v žádném případě nemůže v rámci trestního řízení obstát. Okresní soud při vypracování znaleckého posudku upřednostňuje kvantitu nad kvalitou. Byť Mgr. et Mgr. Telcová není klinický psycholog, ničeho to nemění na správnosti jejich závěrů, na nichž si setrvala, a naopak poukazovala na zcela irelevantní znalecký posudek Mgr. Bondy s ohledem na absenci řádných formálních, věcných a obsahových náležitostí posudku. Pokud je znalkyni Mgr. et Mgr. Telcové přičítáno k tíži, že není klinický psycholog, pak tímto klinickým psychologem ztotožňujícím se se závěry soudní znalkyně Mgr. et Mgr. Telcové je klinický psycholog a psychoterapeut PhDr. David Unger, avšak ani jeho odborné stanovisko nebylo vzato v potaz. Obžalovaný zdůraznil, že na rozdíl od soudní znalkyně Mgr. Bondy (a soudního znalce prof. Hosáka) byla soudní znalkyně Mgr. et Mgr. Telcová seznámena s celým obsahem spisového materiálu a učinila značně pečlivěji

jeho znalecké zkoumání s využitím množství znaleckých metod. V případě diametrálně odlišných závěrů znalkyň bylo na místě vyhotovit revizní znalecký posudek, co okresní soud neučinil. A byť měl soud prvního stupně zprvu zájem aspoň konfrontovat obě soudní znalkyně při osobním výslechu (na toto hlavní líčení se Mgr. Bondy bez řádné omluvy nedostavila), následně již toto nepožadoval, z důvodů, které nevysvětlil. K doplnění odvolání pak obžalovaný připojil i vyjádření znalců Mgr. et Mgr. Telcové a doc. Ing. Zdeňka Horáka, Ph.D. k napadenému rozsudku.

4. Obžalovaný Lukáš V. proto navrhnul, aby byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a bylo odvolacím soudem rozhodnuto o tom, že je v celém rozsahu zproštěn obžaloby dle ust. § 226 písmeno a) trestního řádu.

5. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě u veřejného zasedání navrhovala odvolání obžalovaného v plném rozsahu zamítnout, kdy se velmi pečlivě vyjádřila ke všem bodům podaného odvolání.

6. Věc byla předložena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu odvolacímu podle § 252 trestního řádu. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou podle § 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu, v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 trestního řádu, a svým obsahem splňuje i náležitosti dané ustanovením § 249 odstavec 1 trestního řádu. Nebyl tak důvod pro jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.

7. Z podnětu podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného Lukáše V. je důvodné a rozhodnutí nalézacího soudu je přinejmenším předčasné. Soud I. stupně se totiž dostatečně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí [§ 258 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu] a vznikly tak pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, přičemž k objasnění věci je třeba provádět důkazy další a jejich provádění před krajským soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně [§ 258 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu].

8. Všechny tyto skutečnosti vedly odvolací soud k tomu, že z podnětu odvolání obžalovaného Lukáše V. podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno c) trestního řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odstavec 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové.

9. Přezkoumáním předloženého spisu a napadeného rozsudku krajský soud zjistil, že okresní soud u hlavního líčení k věci vyslechl obžalovaného Lukáše V. (bod 2. odůvodnění napadeného rozsudku), který vytýkané jednání popřel s tím, že naopak on byl obětí poškozené, vykreslil její osobnost, a pouze připustil určitý fyzický incident ze dne 6. 2. 2020. Dále okresní soud vyslechl poškozenou Lenku T. (bod 3. odůvodnění napadeného rozsudku), jež obžalovaného z vytýkaného jednání v plné míře usvědčuje, a rovněž značnou řadu převážně nepřímých svědků, z nichž někteří podporují výpověď obžalovaného, někteří naopak výpověď poškozené, a jejichž výpovědi jsou prezentovány v bodech 4. až 31. odůvodnění napadeného rozsudku. Vedle těchto výpovědí okresní soud při svých závěrech vycházel také z vypracovaných znaleckých posudků a výpovědí znalců u hlavního líčení, a to především těch znaleckých posudků, které byly vypracovány na žádost orgánů činných v trestním řízení. Jedná se zejm. o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Martina Šindlera (č. l. 359-384, bod 32. odůvodnění napadeného rozsudku), který se vyjádřil ke zraněním poškozené vzniklým v návaznosti na fyzický incident ze dne 4. 2. 2020 a 6. 2. 2020 a k mechanismu vzniku zjištěných zranění. Dále se jedná o znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie prof. MUDr. Ladislava Hosáka, Ph. D. (č. l. 153-164 a 289-303), a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Michaely Bondy (č. l. 143-152 a 346-355),

z nichž každý vypracoval posudky dva, v nichž se vyjádřil jak k osobnosti obžalovaného, tak osobnosti poškozené. U poškozené byla mj. konstatována od počátku roku 2018 porucha přizpůsobení, parciální syndrom týrané osoby a parciální Stockholmský syndrom (body 34. až 37. odůvodnění napadeného rozsudku). Vedle uvedeného okresní soud při svých závěrech vycházel také z řady dalších listinných důkazů, jež prezentuje v bodech 41. a 42. odůvodnění napadeného rozsudku. Jde zejm. o záznam o dechové zkoušce ze dne 6. 2. 2020 se zjištěnými 2,68 ‰ alkoholu v dechu obžalovaného, fotografickou dokumentaci ze dne 6. 2. 2020 (č. l. 12-18), lékařské zprávy ze dne 25. 3. 2020, 4. 2. 2020 a 6. 2. 2020 ke zraněním poškozené, listin týkajících se přestupků mezi oběma aktéry vytýkaného jednání, z výsledkových zpráv z toxikologického vyšetření poškozené, listin týkajících se dopravní nehody poškozené dne 13. 2. 2020, průběhu opatrovnického řízení ve věci nezl. O., čestných prohlášení několika svědků, audiovizuálních záznamů, a to videonahrávky ze dne 6. 2. 2020 (č. l. 32) a videonahrávek založených obžalovaným na č. l. 132.

10. Ve věci byl u hlavního líčení proveden rovněž důkaz znaleckým posudkem znalkyně Mgr. et Mgr. Jany Telcové z oboru školství a kultura, specializace psychologie, psychologie dětí a mládeže, rodiny, výchovy a vzdělání, penitenciární a kriminologická psychologie k osobě obžalovaného, jehož závěry rozvedené v bodě 38. odůvodnění napadeného rozsudku jsou rozporné se závěry znaleckého posudku vypracovaného k osobě obžalovaného znalkyní Mgr. Bondy. Okresní soud proto obě znalkyně předvolal k hlavnímu líčení, aby se k této otázce vyjádřily, přičemž Mgr. et Mgr. Jany Telcová se k hlavního líčení dostavila a ve věci se vyjádřila tak, jak je uvedeno v bodě 39. odůvodnění napadeného rozsudku, kdy na svých závěrech setrvala a poukázala na chyby znaleckého posudku Mgr. Bondy, a to jak obsahové a věcné, tak zejm. formální. Mgr. Bondy se k hlavnímu líčení nedostavila, poskytla pouze písemné vyjádření, jež je prezentováno v bodě 40. odůvodnění nápadného rozsudku, kdy i ona setrvala na svých znaleckých závěrech a vyjádřila se ke znaleckému posudku Mgr. et Mgr. Jany Telcové.

11. Okresní soud konstatoval, že po provedeném dokazování nemá o vině obžalovaného jakýchkoliv pochybností, když je v plném rozsahu usvědčován zejména svědeckou výpovědí poškozené Lenky T., která popsala děj tak, jak byl vtělen do popisu skutku uvedeného ve výroku napadeného rozsudku, přičemž její výpověď nestojí osamoceně, ale je podporována řadou dalších objektivních důkazů v podobě zejména znaleckých posudků, popřípadě některých svědeckých výpověďmi. Okresní soud rovněž zdůraznil, že trestná činnost, pro kterou je obžalovaný stíhán, se ve většině případů odehrává bez přítomnosti dalších osob, proto bývá obvyklé, že proti sobě stojí výpověď pachatele a oběti, které je pak nutné, v rámci posouzení věrohodnosti, pečlivě hodnotit spolu s ostatními ve věci provedenými důkazy. Ve věci byla vyslechnuta celá řada svědků, na jedné straně členové blízké rodiny, bývalé přítelkyně a známí obžalovaného, na druhé straně členové rodiny, bývalí partneři a známí poškozené. Drtivá většina z vyslechnutých svědků nebyla přítomna žádnému zásadnímu závadovému jednání ani ze strany obžalovaného, ani poškozené, většinou popisovali, jak jim byla celá situace obžalovaným, či poškozenou podána, případě sdělovali svůj názor na jejich osobnosti, či na možné nadužívání alkoholu obžalovaným. Z osob, jež se vyjádřily i k ojedinělým, jimi přímo vnímaným incidentům, okresní soud poukázal zejm. na výpovědi nezl. V. T. (syn poškozené), Zdeňka T. ml. (bratr poškozené), Libuše S. (teta poškozené), Aleny T. (matka poškozené), Zdeňka T. st. (otec poškozené), Martiny K. (přítelkyně bratra poškozené), Terezy Ch. (kamarádka poškozené), jak je podrobněji uvedeno v bodech 44. až 49., resp. 57. odůvodnění napadeného rozsudku. Pokud jde o svědky, jež vypovídají ve prospěch obžalovaného (bod 57. - Hana V., Pavel B., Pavel Š., Rostislav D., Andrea V., Dominika K., Rostislav L., Jana Z., Miloslav Ch., Pavel K., Kateřina H., Světlana Š., Petr D., Jaromír H., Pavla M., Martina Š. a Michaela P.), pak okresní soud opětovně zdůraznil, že daná trestná činnost se odehrává „za zavřenými dveřmi“, její pachatel se většinou ve společnosti chová k oběti normálně a vůči ostatním nepůsobí jako násilník a agresor, a chování obžalovaného vůči poškozené zde bylo aktivováno většinou větším množstvím vypitého alkoholu. Navíc i motiv

výpovědí svědků ve snaze pomoci obžalovanému je v návaznosti na další provedené důkazy svědčící v jeho neprospěch s ohledem na jejich poměr k němu zřejmý. Podrobněji pak okresní soud rozebírá výpověď svědka Karla Š. (bod 59.) a Adama Č., Romana P. a Jana B., resp. jejich čestná prohlášení (body 60., 66. odůvodnění napadeného rozsudku). Podrobně pak okresní soud rozebírá také své závěry stran zejm. listin týkajících se opatrovnického řízení společného syna aktérů (č. l. 61) a trestního stíhání Radima L. (č. l. 62, otce staršího syna poškozené), a velmi podrobně se vyjadřuje také k jednotlivým důkazním návrhům a námitkám obhajoby zejm. stran drogové závislosti poškozené, jejího zištného motivu, alkoholismu obžalovaného, ložiska vytržení vlasů poškozené a dalších (body 67. až 74. odůvodnění napadeného rozsudku). Nicméně zde krajský soud zcela odkazuje na podrobné zdůvodnění napadeného rozsudku, neboť důvod, který ho vedl k vyhlášení tohoto usnesení, pramení primárně z jiných závěrů a důkazů (viz níže).

12. Za velmi podstatné pro posouzení celé věci a pro uznání obžalovaného vinným okresní soud označil závěry znalců. Konstatoval (bod 50. a dále), že co se týká znalců, kteří byli přibráni orgány činnými v trestním řízení, pak jejich závěry jednoznačně podporují výpověď poškozené. Jedná se zejm. o znalecký posudek znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie Mgr. Michaely Bondy, a to zejm. k osobě poškozené, u níž nebyl zachycen sklon ke zkreslování výpovědi, z psychologického hlediska se její výpověď jeví jako popis skutečně prožitého, z psychologického hlediska prožila domácí násilí tak, jak jej popisuje, a došlo u ní k parciálnímu syndromu týrané osoby a parciálnímu Stockholmskému syndromu. Dále jde o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie prof. MUDr. Ladislava Hosáka, PhD., jež u poškozené shledal duševní poruchu, a to poruchu přizpůsobení, kdy jednáním obžalovaného byla psychotraumatizována. Za podstatný pak okresní soud označil rovněž znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. Martina Šindlera, jenž popsal zranění poškozené utrpěné dne 4. 2. a 6. 2. 2020 a možné mechanismy jejich vzniku. Všechny tyto znalecké posudky, včetně znaleckých posudků Mgr. Michaely Bondy a prof. MUDr. Ladislava Hosáka, PhD., kteří se vyjádřili rovněž k osobě obžalovaného, okresní soud vyhodnotil jako správné, jasné, úplné a souladné s mnohými důkazy ve věci povedenými, kdy naopak dospěl k závěrů, že ze znaleckých posudků doložených obhajobou, a to znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, znalkyně Mgr. et Mgr. Jany Telcové, týkající se osobnosti obžalovaného, a znaleckého posudku znalce z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, Ing. Zdeňka Horáka PhD., týkajícího se zranění poškozené ze dne 4. 2. a 6. 2. 2020 a mechanismu jejich vzniku, vycházet nelze, a to z důvodů, které okresní soud prezentoval v bodě 53. odůvodnění napadeného rozsudku. Okresní soud v tomto ohledu poukázal zejm. na dosavadní znaleckou a odbornou praxi Mgr. Bondy a Mgr. et Mgr. Jany Telcové a uvedl, že vznikají minimálně pochybnosti o dostatečné odbornosti Mgr. et Mgr. Telcové k vypracovávání řádně kvalitních znaleckých posudků v oboru psychologie, když jen stěží lze její praxí získat odborné renomé srovnatelné s klinickými psychology, kdy naopak Mgr. Bondy, jež je klinický psycholog, je odborně velice uznávanou znalkyní zpracovávající mnohem větší počet znaleckých posudků ročně, než Mgr. et Mgr. Telcová, kdy absenci zkušenostně vzdělávacích skutečností nelze dohnat delším vyšetřením posuzovaného, či stovkami stran znaleckého posudku. Mgr. Bondy navíc testovací metody Mgr. et Mgr. Telcové většinou hodnotila jako nevhodné a zastaralé. Závěry Mgr. Bondy pak jsou rovněž úzce provázané a souladné se závěry prof. MUDr. Hosáka jak stran osoby obžalovaného, tak poškozené. Pokud jde o psychologické vyšetření obžalovaného PhDr. Davidem Ungerem, klinickým psychologem a psychoterapeutem (bod 54.), jehož závěry jsou částečně odlišné od závěrů Mgr. Bondy, pak tento není soudní znalec, spoléhá na data, které mu uvede pouze vyšetřovaný, obžalovaného vyšetřoval téměř po roce od jeho znaleckého vyšetření, kdy použil některé stejné diagnostické metody, což není doporučováno. Okresní soud proto v rámci zjišťování skutkového stavu věci vycházel jednoznačně ze závěrů znalkyně Mgr. Michaely Bondy.

13. Pokud jde o znalecký posudek z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, doc. Ing. Zdeňka Horáka PhD., pak tento se vyjadřuje k otázkám, k jejichž vyřešení není potřeba znaleckého posudku, resp. odborných znalostí, a které není kompetentní řešit (otázky č. 1, 2, 3, 5), když ke zraněním a možnému mechanismu jejich vzniku se může vyjadřovat pouze soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Proto se zde okresní soud ani nepokoušel možné pochybnosti rozptýlit postupem dle § 109 trestního řádu výslechem znalce. Hodnocení Ing. Horáka stran videozáznamů ze dne 6. 2. 2020 je navíc povrchní z důvodů, které okresní soud v bodě 56. odůvodnění svého rozsudku podrobně rozebírá. Okresní soud proto vycházel ze závěru znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Šindlera, jehož závěry korespondují s výpovědí poškozené a lékařskými zprávami obsaženými ve spise.

14. Jako další podstatný důkaz okresní soud vyhodnotil videozáznamy a fotografie (č. l. 32) ze dne 6. 2. 2020 dodané poškozenou, na jejichž popis a vyhodnocení prezentované okresním soudem v bodě 56. odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud pro stručnost odkazuje. Okresním soudem zde blíže označené fotografie a videozáznamy pak, dle názoru okresního soudu, podporují výpověď poškozené. Mezi jinými zde okresní soud komentuje i videozáznam, na němž poškozená opakovaně křičí „au au … “, nicméně je zřejmé, že k fyzickému napadení ze strany obžalovaného v tu dobu nedocházelo, jelikož byl v dostatečné vzdálenosti od poškozené (videozáznam s označením 201920).

15. Okresní soud provedl k důkazu i další videozáznamy, jež jsou na DVD a flashdisku na č. l. 132 spisu, na nichž je zachyceno, jak poškozená aktivně pronásledovala obžalovaného v rámci dopravního provozu, k čemuž uvedl, že toto chování může dobře odůvodnit a vysvětlit diagnostikovaný parciální Stockholmský syndrom poškozené.

16. Zde však krajský soud považuje za nutné uvést, že na videozáznamech na č. l. 132 spisu je zachyceno opakované, poměrně intenzivní a místy i agresivní jednání poškozené Lenky T. vůči obžalovanému, tak je toto popsáno v úředním záznamu na č. l. 133, nicméně popis takového jednání nezachycuje, resp. ani nemůže zcela shodně a dostatečně plasticky popsat to, jak je situace zachycena obrazově a zvukově. Zde pak krajskému soudu neuniklo, že v písemném znaleckém posudku se Mgr. Michaela Bondy k tomuto opakovanému intenzivnímu jednání poškozené vůbec nevyjádřila, byť na straně 5. svého posudku, č. l. 145 spisu uvedla, že měla k dispozici i popisy videozáznamů bez data pořízení, kdy V. natáčel T., na jednom ona vyhrožuje, že se zabije, že skočí pod auto, na jiném pláče. U hlavního líčení pak uvedla, že si nepamatuje, zda měla k dispozici i videozáznamy (č. l. 923v). Pokud ji bylo jednání poškozené stručně a nebarvitě předestřeno (č. l. 922v) pak velmi stroze uvedla, že takové nutkavé aktivity při emancipaci mohou zapadat do popisované osobnosti poškozené, Stockholmský syndrom také obsahuje přitažlivost partnera, chování poškozené není typické, ale může to zapadat (č. l. 923). Obdobně se k této otázce ve svém písemném posudku nevyjádřil ani prof. MUDr. Hosák, Ph. D., byť i on v něm shodně jako Mgr. Bondy uvádí, že měl k dispozici i popisy videozáznamů bez data pořízení, kdy V. natáčel T., na jednom ona vyhrožuje, že se zabije, že skočí pod auto, na jiném pláče (č. l. 156). U hlavního líčení pak k tomuto jmenovaný pouze uvedl, že měl k dispozici popis videozáznamů a není si vědom, že by měl přímo videozáznamy (č. l. 775v).

17. Po takovémto vyhodnocení provedených důkazů pak dospěl okresní soud k závěru o skutkovém stavu popsaném ve skutkové větě výroku napadeného rozsudku a vytýkané jednání obžalovaného Lukáše V. právně kvalifikoval jako zločin týraní osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, když dospěl k závěru, že byly naplněny všechny znaky skutkových podstat obou těchto trestných činů, jak uvedl v bodě 76. odůvodnění svého rozsudku, na což krajský soud odkazuje.

18. Shora uvedené argumentaci a hodnocení důkazů okresním soudem však nemohl odvolací soud dosud přisvědčit, úvahy a závěry okresního soudu jsou zatím nepřesné a nepřesvědčivé, když

primárně tyto pramení vedle výpovědi poškozené z vyhodnocení důkazu, jež krajský soud aktuálně nepovažuje za zcela úplný a správný (viz níže). Minimálně část odvolacích námitek obžalovaného je tak aktuálně opodstatněná a bude na okresním soudu, aby se s těmito náležitě vypořádal. Rozhodnutí okresního soudu je tedy předčasné, když se okresní soud dostatečně nevypořádal s obhajobou obžalovaného, skutková zjištění jsou prozatím nejasná a neúplná, neboť vyplývají z neúplného dokazování, a vznikly tak pochybnosti o správnosti skutkových zjištění.

19. Jak již bylo uvedeno výše, okresní soud vycházel při uznání obžalovaného vinným jako ze stěžejního důkazu z výpovědi poškozené Lenky T. u hlavního líčení a ze znaleckých posudků znalců přibraných ve věci orgány činnými v trestním řízení, jež mají v této věci značnou důkazní hodnotu (viz výše). Zde je na místě také poukázat, že poškozená nevypovídala toliko u hlavního líčení, ale i v přípravném řízení, kdy na č. l. 270 je rovněž DVD, na němž je nahraná její výpověď z přípravného řízení, kterou učinila po zahájení trestního stíhání obžalovaného a po vypracování znaleckých posudků Mgr. Bondy a prof. MUDr. Hosáka Ph. D., přičemž tato zůstala, přes její obsáhlost a rovněž jisté rozpory, poněkud bez povšimnutí (podrobně je výpověď přepsána na č. l. 252–269).

20. Je nutno přisvědčit okresnímu soudu, že za situace, kdy proti sobě stojí tvrzení obžalovaného a důkazy na jeho straně a tvrzení poškozené a důkazy na její straně, jsou obecné soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce neviny. Mimo jiné v takové situaci obecné soudy rozhodně nemohou opomenout, je-li u svědka či svědků, jejichž výpověď stojí proti výpovědi obviněného, objektivně přítomna pochybnost o jejich nezainteresovanosti na výsledku řízení. Uvedená povinnost obecných soudů je pak ještě zvýrazněna v případech, kdy taková svědecká výpověď či svědecké výpovědi stojící proti výpovědi obviněného představují jediný přímý důkaz, z něhož má být prokázána vina obviněného. S ohledem na princip presumpce neviny i právo na spravedlivý proces pak rozhodně nelze akceptovat shledání viny obviněného za situace, kdy jediným přímým důkazem proti němu je výpověď svědka, u něhož a priori nelze vyloučit jakýkoli zájem na výsledku řízení, přičemž tato svědecká výpověď je posouzena jako věrohodná toliko s odůvodněním, že byla podána pod hrozbou sankce v případě křivé výpovědi (*viz. Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 520/16 ze dne 22. 6. 2016*). Uplatnění zásady in dubio pro reo je namístě, pokud soud po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů dospěje k závěru, že není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze dvou rozporných výpovědí nebo k žádné ze skupiny odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj odehrál (*viz. např. usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 154/02 ze dne 11. 11. 2002*).

21. V této trestní věci v zásadě nastala zmíněná situace „tvrzení proti tvrzení“, a je tak nutno hodnotit provedené důkazy v souladu s výše uvedeným, zejm. je nutno zvláště pečlivě hodnotit věrohodnost jednotlivých účastníků. O to větší důraz pak právě v této trestní věci mají právě znalecké posudky vypravované na žádost orgánů činných v trestním řízení. Jde pak o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Michaely Bondy, a také o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, prof. MUDr. Hosáka, Ph.D., jež byly jmenovanými znalci vypracovány k osobě poškozené. Krajský soud však má, na rozdíl od soudu okresního, zejm. ve vztahu ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, Mgr. Michaely Bondy, pochybnosti stran jeho úplnosti a správnosti pramenící mj. ze skutečností, jež jsou prezentovány shora pod bodem 16. Okresní soud se sice zcela správně snažil stávající pochybnosti stran znaleckého posudku odstranit výslechem znalkyně u hlavního líčení, avšak ne zcela úspěšně, aby bylo možno dospět k závěru o vině obžalovaného Lukáše V., i v návaznosti na tento posudek, bez důvodných pochybností.

22. Krajský soud má za to, že za stávající situace by měla být znalkyně Mgr. Bondy, jež vypracovala znalecký posudek na osobu poškozené, jehož se nejasnost a neúplnost týká, podrobně seznámena minimálně také s videozáznamy založenými ve spise (č. l. 132), nikoliv jen s jejich přepisem na č. l. 133, na nichž je zachyceno velmi intenzivní, obtěžující, částečně i agresivní opakované chování poškozené vůči obžalovanému. Jak již bylo uvedeno, jmenovaná znalkyně ve svém posudku píše, že vycházela i z popisu těchto videozáznamů policejním orgánem (č. l. 145), ale je více než zřejmé, i z jejího vyjádření u hlavního líčení, že nebyla seznámena přímo s jednotlivými videozáznamy (uvedla „nepamatuji se“), tedy s vizuálním zachycením projevů poškozené, jež mají, dle krajského soudu, také značnou vypovídající hodnotu. Znalkyně pak nebyla seznámena ani s obsáhlou výpovědi poškozené z přípravného řízení ze dne 20. 10. 2021 (č. l. 248-269), jež je rovněž zachycena na DVD (č. l. 270), ani s její výpovědí u hlavního líčení dne 19. 7. 2022 (č. l. 650v).

23. Za daného stavu by bylo na místě požádat znalkyni Mgr. Bondy o doplnění znaleckého posudku, vypracovaného ve vztahu k poškozené Lence T. Nicméně v této věci a v dané chvíli je situace komplikována tím, že Mgr. Michaela Bondy má od 23. 1. 2025 pozastaven výkon znalecké činnosti dle § 13 odstavec 2 písmeno a) z. č. 354/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, podle kterého může ministerstvo spravedlnosti v odůvodněných případech pozastavit oprávnění vykonávat znaleckou činnost, pokud bylo zahájeno trestní stíhání znalce pro trestný čin, a to do doby pravomocného skončení trestního stíhání; ministerstvo při pozastavení zohlední zejména, zda se jedná o trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem znalecké činnosti a zda se jedná o trestný čin, který ohrožuje důvěru v řádný výkon znalecké činnosti. Jmenovaná znalkyně tak již aktuálně nemůže být požádána o doplnění znaleckého posudku ve shora naznačeném směru.

24. V dalším řízení je potřeba, aby soud I. stupně nedostatky, kterými trpí napadený rozsudek, odstranil. Bude proto na okresním soudu, aby ve věci přibral jiného znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, k vypracování znaleckého posudku na osobu poškozené Lenky T., kdy jsou pochybnosti o úplnosti a tím i správnosti stávajícího posudku a není možno zjednat, z výše uvedeného důvodu, jeho nápravu tím, že by stávající znalkyně vypracovala dodatek ke znaleckému posudku. Znalec bude muset důsledně vycházet z celého spisového materiálu, který mu bude současně předložen, a to včetně samotných obrazových záznamů dodaných obžalovaným, na nichž je zachyceno opakované intenzivní, obtěžující a částečně i agresivní chování poškozené vůči obžalovanému (č. l. 132), ale i dodaných poškozenou (č. l. 32), na nichž je mj. zachyceno, jak poškozená na mobilní telefon nahrává určitou konfliktní situaci, křičí a prudce přitom pohybuje tělem, a to v té době absentujícího fyzického kontaktu poškozené s obžalovaným, i z výpovědí poškozené v různých fázích trestního stíhání (viz její výpověď, resp. její záznam na CD č. l. 270). Bude přitom na místě ještě předtím ujasnit, z jakého období nahrávky založené na č. l. 132 spisu pochází. Nově přibraný znalec by měl být současně požádán o vyjádření ke znaleckému posudku Mgr. Bondy, pakliže příp. nebudou jejich závěry shodné. Zde je možno poukázat, že v opatrovnickém řízení týkajícího společného syna obžalovaného a poškozené, nezl. O., by mělo rovněž dojít k posouzení poškozené i obžalovaného znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie (viz usnesení Krajského soudu Ostrava ze dne 22. 5. 2025, čj. 14 Co 331/2024, 14 Nc 27/2024-908).V návaznosti na závěry znaleckého posudku takto nově přibraného znalce pak okresní soud příp. zváží i vypracování znaleckého posudku týmž znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, k osobě obžalovaného Lukáše V., a to i s ohledem na závěry znaleckého posudku znalkyně Mgr. et Mgr. Telcové, jež současně nelze bagatelizovat argumentací použitou okresním soudem týkající se zejm. posuzování dosavadní praxe a množství znaleckých posudků vypracovaných touto znalkyní a Mgr. Bondy. Okresní soud dále rovněž zjistí aktuální stav trestních řízení týkajících se oznámeného pohlavního zneužívání nezl. O. (Policie ČR, MŘ PČR Ostrava, 3. odbor obecné

kriminality) a podání omamné a psychotropní látky nezletilému O. (Policie ČR, KŘ PČR MSK, územní odboru Frýdek – Místek, OOK, KRPT-139707/TČ-2021-070773-0340).

25. V návaznosti na uvedené se pak bude okresní soud bude muset znovu pečlivě zabývat věrohodností přímých účastníků incidentu. Jestliže u hlavního líčení vyplynou další okolnosti, které bude zapotřebí objektivizovat, bude nalézací soud postupovat v souladu s ustanovením § 2 odstavec 5 trestního řádu a v potřebném rozsahu provede i tyto další důkazy. Následně bude muset okresní soud shromážděné důkazy znovu hodnotit v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu. Z nového rozhodnutí okresního soudu musí zcela jednoznačně vyplývat, které skutečnosti vzal z provedených důkazů při svém rozhodování za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení těchto důkazů řídil. Tedy svůj závěr ve věci důsledně a přezkoumatelným způsobem odůvodní tak, jak mu ukládá ustanovení § 125 odstavec 1 trestního řádu. Současně se vypořádá i s důkazními návrhy přednesenými v průběhu odvolacího řízení, o kterých, vzhledem ke krajským soudem zvolenému procesnímu postupu, nebylo rozhodnuto.

26. Bude rovněž na okresním soudu, aby následně, po ustálení skutkového stavu, v souladu s výše uvedeným, v případě, pokud opětovně dospěje k závěru o vině obžalovaného, pečlivě a přesvědčivě odůvodnil také své právní úvahy týkající se právní kvalifikace trestného činu, příp. trestných činů spáchaných v jednočinném souběhu, které v projednávaném protiprávním jednání shledá, když zejm. závěry stran přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku jsou velmi stručné, zejm. ve vztahu hodnocení omezení obvyklého způsobu života poškozené. V těchto souvislostech pak nelze vyloučit ani příp. upřesnění znaleckého posudku, resp. doslechnutí znalce MUDr. Martina Šindlera, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ve vztahu ke zraněním způsobeným poškozené dne 6. 2. 2020, resp. 4. 2. 2020, kdy zejm. stran zranění popsaných pod písmenem g) - oděrky a krevní podlitiny různého stáří na předloktích a různě po těle (č. l. 381) není zcela zřejmé, zda tyto vznikly právě v souvislosti s incidenty dne 4. 2. 2020 či 6. 2. 2020, jak je obžalovanému napadeným rozsudkem vytýkáno. Jisté pochybnosti také vzbuzují rovněž ložiska vytržených vlasů, a to zejm. ve světle některých výpovědí svědků (kteří poukazovali na to, že poškozená měla lysiny na hlavě v souvislosti s problémy s prodlužováním vlasů), pořízených fotografií vlasové části hlavy, kde je ložisko vytržených vlasů bez sebemenšího zarudnutí, a rovněž fotografie vytržených vlasů v umyvadle (č.. l. 32).

27. Teprve po pečlivém vyhodnocení všech realizovaných, procesně relevantních důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu a respektování pokynů odvolacího soudu, může dospět nalézací soud ke správným a odůvodněným závěrům o žalovaném skutku a jeho právním posouzení a toto vyjádřit v novém rozhodnutí. Neponechá přitom stranou ani další námitky obžalovaného Lukáše V.

28. Z výše uvedených důvodů rozhodl Krajský soud v Ostravě tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Ostrava 11. července 2025

Mgr. Karel Šigut v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Miluše Wiwegerová v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová